

KINH VÔ TỰ BẢO KHIẾP

Hán Dịch: Nguyên Ngụy, Thiên Trúc Tam Tạng, Pháp Sư Bồ Đề Lưu Chi

Viết Dịch: Ns.Thuần Hạnh.

Chứng nghĩa: Tỳ Kheo Thích Đồng Minh,

Tỳ Kheo Thích Tâm Hạnh.

--- o0o ---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 11 – 8 - 2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

Link Audio Tại Website <http://www.phatphaponline.org>

--- o0o ---

Tôi nghe như vậy ! Một thời đức Thế Tôn trú trong núi Kỳ Xà Quật ở thành Vương Xá. Bấy giờ có vô lượng trăm ngàn vạn ức Bồ tát vây quanh Như Lai, đều là bậc đại trí, phương tiện quyền xảo, dũng mãnh tinh tấn, pháp môn Vô Tự thông đạt hoàn hảo, thanh tịnh thị xứ, phi xứ, tầm quý thoát khỏi sự che lấp ràng buộc, điều phục các căn bằng ngà từ bi. Dem ngà tầm quý thương xót chúng sanh, đấng đại tam muội, lấy trí huệ làm đầu, tôn kính trí huệ như bảo châu, hay kho tàng báu lớn, đều biết hoàn hảo về phép thiện, bất thiện, hiểu rõ việc ba đời, tất cả đều thành tựu biện tài Vô Tự, đạt đến nhị không, thù thắng vi diệu. Học hiểu các đế, thông đạt thật tế, dũng mãnh vô biên, không chỗ chấp trước, đều thông đạt tự tánh thượng pháp, tư duy hoàn hảo hai pháp môn thật và bất thật. Sanh bằng thai tạng, vĩnh viễn thoát ly sanh tử, hiểu hoàn hảo pháp bí mật, rõ biết các tướng. Giúp đỡ các nước, được danh xưng lớn tiếng tăm vang rộng, đấng vô ngôn tạng, ngủ nghỉ luôn luôn được an ổn, bố thí làm cho tất cả đều được an lạc. Ai nghe danh tánh thì rời khỏi ba cõi, có thể cứu chúng sanh đang ở ba cõi, hiểu rõ hoàn hảo về chơn như, biểu thị hạnh Phổ Hiền biến thân cùng khắp, các căn thanh tịnh, hiểu rõ thông đạt thân mình, thân người, đều được thành tựu trí huệ sáng suốt.

Đó là Bồ tát Thắng Hưởng, Bồ tát Pháp Hưởng, Bồ tát Thắng Chư Phần, Bồ tát Pháp Nhân, Bồ tát Thiên Tướng, Bồ tát Biện Tự, Bồ tát Thắng tư Duy, Bồ tát Trì Địa, Bồ tát Trì Địa Tế, Bồ tát Thâm Nhập Địa Tế Hưởng, Bồ tát Địa Hưởng, Bồ tát Cụ Biện, Bồ tát Thượng Tích, Bồ tát Hoa Mục, Bồ tát

Ưu Bát La Mục, Bồ tát Đảnh Kế, Bồ tát Văn Thù Hưởng. Chư Đại Bồ tát như vậy không thể tính kể, đều là đồng tử từ phương khác không thể quán sát hết, hằng hà sa các thế giới đến tập hợp. Tất cả đều an trú lãnh thọ pháp vương, chức vị thái tử.

Bồ tát Thắng Tư Duy, có vô lượng Thích, Phạm vây quanh, Bồ tát Phổ Hiền Hư Không Tạng có bốn đại thần vương và vô lượng chuyển luân thánh vương vây quanh. Bồ tát Đắc Đại Thế Chí, Quán Thế Tự Tại có vô lượng Phạm chúng vây quanh. Bồ tát Bất Không Kiến có nhiều vô lượng Tỳ Sa Môn Vương vây quanh. Bồ tát Tinh Tú Vương có vô lượng tinh tú và các vị hộ đời khác vây quanh. Lại có Bồ tát Phá Nghi, Bồ tát Diệt Nhất Thiết Chương, tự thân thị hiện thân Như Lai, vây quanh vô lượng chư Phật.

Xá Lợi Phất, Đại Mục Kiền Liên, Đại Ca Diếp.v.v... tất cả đều là đại A la hán. Bồ tát Chơn Luyện, Bồ tát Thắng tư Duy có vô lượng thiên nữ vây quanh. Bồ tát Dược Vương, Bồ tát Dược Thượng có vô lượng quyến thuộc vây quanh trong khắp mười phương hằng hà sa thế giới.

Có cả mặt trăng mặt trời, tự thị oai đức của mình nên sanh lòng ngã mạn, tất cả đều đến chỗ Phật. Đến chỗ Phật rồi đứng một bên ở trước Như Lai liền tự thấy thân mình không có hào quang, giống như màu đen ở gần bên vàng Diêm phù na đề. Các mặt trăng, mặt trời này ở trước Như Lai, không tự hiển lộ hào quang cũng như vậy. Không còn lòng muốn đứng cũng không muốn nói, không có oai đức, không thể hiển lộ, còn có na la diên.v.v... vây quanh nữa. Đại thần, long thần, Đắc Xoa Ca A Na Bà Đạt Đa.v.v.. các đại long vương có vô lượng loài rồng vây quanh. Thiện Âm Càn thát bà vương có vô lượng ức Càn thát bà vây quanh. Vô yểm Túc Ca Lâu La vương cũng có bảy ức Ca lâu la vây quanh đến chỗ Phật.

Ba ngàn đại thiên thế giới, các Bồ tát ở trong hằng hà sa thế giới. Các vị ở chốn kia đều cung thỉnh đức Phật. Thỉnh Phật rồi, bốn chúng vây quanh đến cõi Ta Bà. Đem phẩm vật xuất thế gian đến chỗ Phật cúng dường. Các vị Bồ tát cúng dường Phật rồi, mỗi vị tự ngồi trên tòa hoa sen.

Bấy giờ, có Đại Bồ tát tên là Thắng Tư Duy, đến chỗ Phật bạch rằng :

Bạch Thế Tôn ! Xin Ngài hứa khả lắng nghe cho con, con mới dám hỏi Như Lai hai điều.

Phật dạy Bồ tát Thắng Tư Duy :

- Ta lắng nghe thầy hỏi, thầy cứ tùy ý hỏi; Như Lai vì tất cả chúng sanh nên thành đạo ở đây, chính vì các vị, bậc đại long tượng, nên Ta xuất hiện ở đây.

Bồ tát Thắng Tư Duy bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Một pháp gì là sự trừ diệt của Bồ tát ? Một pháp gì là sự chứng ngộ của Như Lai ?

Thế Tôn khen ngợi Đại Bồ tát Thắng Tư Duy :

- Lành thay ! Lành thay ! Phạm thiên ! Thầy đã thuần thực vô lượng thiện căn, nhờ chư Phật hộ trì nên hỏi nghĩa này. Thiện nam tử ! Nay ông lắng nghe và khéo suy nghĩ. Ta sẽ vì ông mà thuyết.

Bồ tát Thắng Tư Duy đánh lễ sát chân Như Lai mà thọ trì.

Phật dạy :

- Thiện nam tử ! Có một loại pháp Bồ tát nên diệt trừ. Đó là pháp tham. Thiện nam tử ! Đây là một pháp phải nên diệt trừ vĩnh viễn. Thiện nam tử ! Lại có một pháp Bồ tát nên diệt trừ, đó là pháp sân. Thiện nam tử ! Đây là một pháp phải nên diệt trừ vĩnh viễn. Thiện nam tử ! Lại có một pháp Bồ tát nên diệt trừ, đó là pháp si. Thiện nam tử ! Đây là một pháp phải nên diệt trừ vĩnh viễn. Thiện nam tử ! Lại có một pháp Bồ tát nên diệt trừ, đó là ngã kiến. Thiện nam tử ! Đây là một pháp phải nên diệt trừ vĩnh viễn. Thiện nam tử ! Lại có một pháp Bồ tát nên diệt trừ, đó là giải đãi. Thiện nam tử ! Đây là một pháp phải nên diệt trừ vĩnh viễn. Thiện nam tử ! Lại có một pháp Bồ tát nên diệt trừ, đó là thù miên. Thiện nam tử ! Đây là một pháp phải nên diệt trừ vĩnh viễn. Thiện nam tử ! Lại có một pháp Bồ tát nên diệt trừ, đó là tham ái. Thiện nam tử ! Đây là một pháp phải nên diệt trừ vĩnh viễn. Thiện nam tử ! Bồ tát lại phải diệt trừ một pháp, đó là vô minh. Thiện nam tử ! Đây là một pháp phải nên diệt trừ vĩnh viễn.

Bấy giờ, Phạm thiên Thắng Tư Duy bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Một pháp gì mà các Bồ tát ngày đêm thường phòng hộ ?

Khi ấy, Thế Tôn dạy Bồ tát Thắng Tư Duy :

- Thiện nam tử ! Điều gì mà Bồ tát không muốn đến với mình chớ nên bảo người khác làm. Thiện nam tử ! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào hộ trì pháp này thì thiện nam, thiện nữ kia hộ trì tất cả giới tạng của Như Lai. Vì sao ? Thiện nam tử ! Vì yêu mến thân mạng mình thì không sát sanh, tiếc mến tài sản mình thì không trộm cướp, yêu thương vợ mình thì không xâm tổn đến vợ người. Thiện nam tử ! Các chúng sanh này phát tâm như vậy : “Ta kính thuận chánh pháp Như Lai”. Thiện nam tử kia thường nên siêng năng để tâm phòng hộ pháp này. Nghĩa này thế nào ? Thiện nam tử ! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào, muốn cầu Đại Bồ đề Vô Thượng Đăng Chánh Giác, tức là người kia cầu sự an lạc, mà không có cầu khổ não nơi thân. Ở thế gian chỉ có vui, người hưởng thọ niềm vui. Chính là nghĩa này Ta đã thuyết “Các vị nên biết điều không muốn đến với mình, chớ nên cho người khác”. Thiện nam tử ! Đây là một pháp, Bồ tát thường nên ngày đêm phòng hộ điều đó.

Thiện nam tử ! Theo chỗ ông hỏi, một pháp gì là sự chứng ngộ của Như Lai ? Thiện nam tử ! Không có một pháp gì là sự giác ngộ của Như Lai. Thiện nam tử ! Đối với pháp không giác thì Như Lai giác. Thiện nam tử ! Tất cả pháp bất sanh thì Như Lai chứng giác. Tất cả pháp bất diệt thì Như Lai chứng giác.

Lại nữa, thiện nam tử ! Pháp tánh xa lìa nhị biên mà Như Lai chứng giác, tất cả pháp không thật mà Như Lai chứng giác. Thiện nam tử ! Như Lai khéo thuyết như duyên nghiệp báo. Như Lai khéo chứng như duyên nghiệp báo. Sự triển phược của tất cả pháp như duyên mà Như Lai giác ngộ. Thiện nam tử ! Như duyên ấy giống như ánh chớp mà Như Lai giác ngộ, xa lìa như, xa lìa duyên. Như Lai thuyết không có nghiệp báo đã được thọ ký thành Chánh Giác. Tất cả pháp sâu rộng trang nghiêm. Đây là sự thuyết pháp của Như Lai.

Thiện nam tử ! Dùng nghĩa gì để giảng thuyết trang nghiêm sâu rộng. Trí tuệ của thế gian và xuất thế gian. Trí huệ đó từ đâu sanh ? Khi trí tuệ đó dùng chơn thật quán sát chánh quán Bát nhã Ba-la-mật là thậm thâm. Bấy giờ, pháp ấy được gọi là Mật tạng.

Thiện nam tử ! Ta cũng lại thuyết tất cả pháp như huyền như ánh lửa. Sự giác ngộ của Phật là Pháp của tánh tướng đều một vị giải thoát. Sự giác ngộ của Phật là sở hữu của tánh tướng đều một vị giải thoát. Là tất cả pháp sâu rộng trang nghiêm.

Thiện nam tử ! Nếu thiện nam, thiện nữ nào, lại có một pháp là sự giác ngộ của Phật. Thiện nam tử ! Đó là các pháp không đi không đến, không hơn không duyên, không sanh không diệt, không tư duy điều chẳng tư duy, không tăng không giảm.

Thiện nam tử ! Nếu pháp rốt ráo thì pháp tánh của tự tánh chẳng phải là tự tánh. Pháp thí dụ không thể thuyết. Nếu dùng danh tự cũng không thể thuyết. Đây là một pháp mà Như Lai giác ngộ.

Khi Phật thuyết pháp môn Quảng Nghiêm Thượng Vương Vô Tự Bảo Khiếp Quang Nghiêm này, có vị chứng đắc an trụ nơi thập địa Bồ tát, nhiều như số vi trần, mắt thường cũng không thể thấy hết. Các chúng như vậy đều phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác. Các chúng sanh như vậy chúng quả A la hán. Lại hơn số chúng sanh này xả bỏ khổ địa ngục sanh vào trong cõi trời. Vô lượng chư vị Bồ tát hiện tại chúng trăm ngàn vạn các pháp môn tam muội. Huống chi Ngài thuyết nhiều thì được lợi ích vô lượng.

Bấy giờ, Phật dạy La Hầu La :

- Thầy có thể thọ trì nghĩa chánh pháp này mà Ta đã thuyết không ?

Khi Phật thuyết lời này, do thần lực của Phật, chín ức Bồ tát trong hằng hà sa thế giới, từ chỗ ngồi đứng dậy liền bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Chúng con đều có thể thọ trì pháp môn này. Nay ở trong thế giới Ta Bà này, trong thế giới vị lai vì các chúng sanh mà lưu truyền không dứt, biết Bồ tát là người trí tuệ tài năng.

Bấy giờ, bốn đại Thiên Vương bạch Phật :

- Bạch Thế Tôn ! Chúng con cũng có thể thọ trì pháp nghĩa Như Lai đã thuyết. Nay sở cầu của Bồ tát kia đã đầy đủ, ở trong đây là bậc trí tuệ tài năng.

Khi ấy, Thế Tôn quán sát tất cả chúng sanh ở cùng khắp rồi dạy như vậy :

- Thiện nam tử ! Ta chẳng phải chỉ tu chút đỉnh thiện căn mà thành chánh giác. Các chúng sanh kia nếu có thể nghe chánh pháp này, cũng chẳng phải là tu chút ít thiện căn. Nên thọ trì pháp môn Quảng Báo Nghiêm Thượng Vương Vô Tự Bảo Khiếp. Nếu ai nghe kinh này thì người ấy đã cung kính,

tôn trọng, ca ngợi Ta rồi. Thiện nam tử ! Thiện nam, thiện nữ này hai vai gánh vác Bồ đề, người kia đặc biệt tài không dứt, thanh tịnh các cảnh giới Phật. Khi mạng chung được thấy Phật A Di Đà, đại chúng Thanh văn, Bồ tát vây quanh hiện ở trước người đó, cũng thấy thân Ta ở trong núi Kỳ Xà Quật này và thấy chúng Bồ tát đây. Thiện nam tử ! Thiện nam, thiện nữ kia tự mình chứng đắc đại pháp bảo tàng, không thể dứt tận, được túc mạng trí, không sanh vào đường ác.

Thiện nam tử ! Nay Ta thuyết điều chưa từng có trên thế gian là pháp môn khó tin này. Thiện nam tử ! Nếu thiện nam, thiện nữ nào giả sử có phạm tội nghịch nên đọc tụng, thọ trì pháp môn thù thắng này một cách hoàn hảo. Hoặc tự viết chép hoặc khuyên bảo người viết chép. Tự mình đọc tụng, khuyên người đọc tụng. Tự mình thọ trì, khuyên người thọ trì. Thiện nam tử ! Ta nói người này không còn thấy đường ác nữa, được tất cả chư Phật thọ ký.

Các Bồ tát kia đều đắc ngũ nhãn, các căn đầy đủ được tất cả chư Phật hộ niệm, được tất cả Bồ tát bảo vệ. Làm cho diệt trừ vô lượng phiền não, nghiệp chướng, tức được thanh tịnh.

Thiện nam tử ! Những lời thuyết pháp của Ta là sự thuyết pháp tối hậu. Từ khi Ta đắc đạo đến khi thành Chánh giác, chưa thuyết lời này.

Phật thuyết kinh này rồi, Bồ tát Thắng Tư Duy và các Đại Bồ tát, vua Đế Thích, chư thiên và bốn đại Thiên Vương, người, trời, A tu la, Ca lâu la, Khẩn na la, Càn thát bà.v.v... tất cả thế gian nghe lời Phật thuyết đều rất hoan hỷ.

KINH VÔ TỰ BẢO KHIẾP

--- o0o ---

Hết